

ски език, са 1 233 455 и лицата в същите домакинства, които не говорят такива езици, са 1 103 312. Това прави общо 8 381 314 лица. Последното число се приема за брой на индианското население в Мексико (Campos, 2003). Даже и по тези подценени данни относителният дял на индианското население се увеличава от 7.1% от населението на 5 и повече години (84.8 млн.) по първия подход до 8.6% от цялото население (97.5 млн.) по втория подход.

Учудващо е, че се търси толкова заобиколен път, след като може да се зададе пряк въпрос за етническата принадлежност и същевременно за езика, както е направено в съседна Гватемала (пребояването през 2002 г., а и предходните), Боливия (2001 г.) и други страни, които са в сходно положение и данните за които са показателни при сравнението. Например в Гватемала се задава пряк въпрос: "Индиец ли сте? - Да, Не". В следващия въпрос се питах: "Към коя етническа група (народ) принадлежите?", а по-нататък следва и въпрос за езика (Guat..., 2002). В Боливия с майчин език кечуа, аймара, гуарани и други местни индиански езици са 35.4% от населението. Същевременно 62.0% от населението се самоопределя като етническа принадлежност кечуа, аймара, гуарани, чикитано, мойенъ и др. (Bolivia: Censo..., 2003a, 2003b). Разликата между двата относителни дяла е близо 27%, което може да се смята за размер на грешката, ако етническата принадлежност се определяше по майчиния език. Същевременно в далечна Естония през 2000 г. 3 лица са се самоопределили като мексиканци и 1 лице - като ацтек (най-големият индиански етнос в Мексико) (2000 aasta..., 2001). Последното е свидетелство, че прекият въпрос за етническата принадлежност не би следвало да предизвиква трудности.

От това следва, че причините, които се споменават за Мексико, не са от технически, а от политически характер. Напълно е възможно при бъдещото пребояване (вероятно 2010 г.) този проблем да претърпи развитие, тъй като наличните данни показват тенденция за формиране на две етно-культурни групи - индианска и неиндианска.

Подмяната с други признания - език, страна на раждане, религия и т.н., е очевидна и затова ще бъде обсъдена съвсем накратко.

По отношение на езика може да се каже следното. В по-далечното минало е имало доста голямо покритие между език и етническа принадлежност. В настояще време по различни причини е налице както доста голямо съвпадение, така и голямо разминаване. В някои крайни случаи отделни етнически групи са изгубили напълно първоначалния си език и са преминали на езика на друга етническа общност. Също така редица етнически общини имат